

[Pia Kjærsgaard]

Jeg må stadig væk fastholde, hvad jeg var oppe og sige i mit første indlæg, at der er dog et besynderligt sammenfald med en aldeles ulykkelig situation i det tidligere Jugoslavien netop omkring Gorazde og så ministerens initiativ.

Og når ministeren så fuldender sit indlæg med at sige, at vi aldrig har engageret os i omsorgen for bosniske flygtninge, må jeg ligeledes tage afstand fra ministerens udtalelser og tilbagevise dem. De flygtningelejre, som bl.a. både ministeren og jeg var nede at besøge for en lille måneds tid siden, har Fremskridtspartiet naturligvis også været med til at give et bidrag til, og det er den måde, vi ønsker at hjælpe på, nemlig ved at gøre det humanitært, ved at gøre det økonomisk, men i nærområderne så tæt på som overhovedet muligt.

Jeg synes, det er besynderligt, at hver gang vi har en diskussion i Folketinget – og den har naturligt nok gået meget det sidste års tid eller halvandet eller to på situationen i det tidligere Jugoslavien – starter både den forhenværende og den nuværende regering med at sige, at man hjælper bedst i nærområderne. Det er blevet til sådan en floskel, som jeg desværre ikke synes der er særlig meget kraft bag. For man gør jo ikke meget for at gøre det. Man ønsker stadig væk, at det er her i landet, hjælpen skal gives, og det er Fremskridtspartiet imod, og det vil vi fortsætte med at være.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Indenrigsministeren kunne ikke forstå eller havde ikke hørt, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kunne være for forslaget.

Det sluttede jeg faktisk min tale med at svara på i fem klare punkter. Dem skal jeg ikke gentage, men lad mig gentage det helt afgørende og det vigtige: Når ministeren i sin fremsættelsestale skriver, at regeringens politik hviler på to grundelementer, hvor det ene grundelement er, at asylsagsbehandlingen skal starte, når de to år er gået, og det andet grundelement er, at eksjugoslaverne skal have bedre uddannelse og bedre vilkår, mens de er i Danmark, så er vi helt enige i det ene grundelement, nemlig det med, at vi skal kvalificere dem til at vende tilbage til Jugoslavien, men vi er fundamentalt uenige i det andet grundelement, altså at man giver dem mulighed for at søge asyl, når de har været i Danmark to år.

De ting hænger ikke sammen. Når man på den ene side siger, at de skal vende tilbage til Eksjugoslavien, og at de skal kvalificere sig til det, hvorfor søren skal vi så samtidig begynde at sætte 18.000 asylansøgninger i gang – det er jo spild af tid, papir og arbejde, af ressourcer – når folk alligevel skal vende tilbage.

Der er ingen sammenhæng i det, og det er den væsentlige årsag.

Når vi er voldsomt utilfredse med og kritiserer og er vrede – lad mig bare bruge alle de udtryk, for det er jeg i hvert fald – over den måde, loven er blevet til på, så hænger det sammen med alle de meldinger, der er kommet fra ministeren, der for et par måneder siden sagde til Politiken:

»Det er oplagt at hælde til det synspunkt, at den midlertidige ordning er den bedste.«

Kristeligt Folkepartis ordfører sagde, at det er hans foreløbige bud, at man skal forlænge den midlertidige opholdstilladelse.

CD's hr. Peter Duetoft gav udtryk for det tilsvarende.

Der var altså en lang række af regeringspartier, der sagde, at det var nok det naturlige.

Når vi så tænker på, at dette er fjerde ændring til jugoslaverloven! Den oprindelige jugoslaverlov blev vedtaget gennem samarbejde, i drøftelser og på mange møder. Da vi ændrede den første gang i foråret 1993, var det også gennem drøftelser, og sådan har det været hele tiden. Her kommer et diktat fra regeringen – eller et diktat, der kommer et lovforslag, som altså ikke har været forhandlet. Sådan kan man selvfølgelig juridisk gøre, men er det en måde at behandle de partier, der har været med hele vejen igennem, at vi først får præsenteret lovforslaget, når det er trykt?

Det er det ikke, må jeg sige til indenrigsministeren, og det er også en begrundelse for, at vi ikke kan stemme for det.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Heller ikke her i anden omgang synes jeg det lykkes fru Pia Kjærsgaard at forklare, hvori overgrebet på oppositionen ligger. Det har været velkendt og omtalt i pressen gentagne gange, at for cirka tre måneder siden begyndte regeringen på arbejdet med redegørelsen til Folketinget. Det har vi aldrig lagt skjul på, og vi har endda nogle gange undervejs også været inde i drøftelser om det. Det har været nævnt i jugoslaverfølgegruppen i anden sammenhæng.